mullas ära mädaneb. Mina lasen end praadida, nagu meie wanad Eestlased seda on teinud. Et, armas sõber, Teie ei saanud minust aru, mina mõtlesin neid kalmu künkaid, mis Teie isa mõisa piiretes on. Teie tunnete ju ometi neid kolme küngast, mis seal Mäe mõisa nõmmel wastu Piiroja metsa seisawad?"

Kaarel lubas kõik ära teha, mis aga wõimalik. Wana isa Jaan aga ütles mehise sõnaga: Mine sina, poeg, ja ütle Dr. Mets'ale, et tema peast hull on. Kas mina hakkan meie esiwanemate haudu teutama, wõi mis ta minust arwab? Jumal hoidku mind niisuguse teu eest!"

Haudadel oli nüüd küll ükskõik, kas nad seal nõmmel nii moodi seisiwad, nagu nad seie maani seisnud oliwad, wõi kas neid ajawiiteks teise külje peale pöörati, aga Maril ja Kaarlil ei olnud see mitte üks kõik; nemad oleks neid wõi wiiskümmend korda pahurpidi pööranud.

Nõnda pidiwad nüüd Kaarli ja Mari kaks pikka aastat ootama. Seal tuli wana Liiwa Annus ja wiis Mäe mõisa peremehe Jaani ära.

Kaarli ootas weel kolm kuud ära, leinas selle aja sees wana meest tõsise südamega taga, sest selleks oli tall kõigiti asja. Kui see aeg aga mööda oli, läks ta uuesti Dr. Mets'a jutule, kui Mäe mõisa peremees, kes nüüd oma waranduse üle keelja ja käskija oli.

Kui wanamees kuulis, et tema nüüd haudadega teha wõis, mis tahtis, jooksis ta rõõmu pärast Mari juure, kiskus enam kui tõi tütre tuppa, pani tema

käe Kaarli pihku ning kähwatas: „Nelja nädala pärast olgu pulmad!"

Nüüd oli Mets'a kõige suurem soow täidetud. „Oh neid potta, kaussa, prongsi ja raud asju, wana rahasid, ehteid ja muid asju, mis ma sealt kätte saan! Kui ma suren, tahan ma nad kõik kas Tartu wõi Peeterburi museumille testamendi otsuse läbi kinkida ja minu nime nende wõrra weel igawestada."

Teisel hommikul wara nähti wana Dr. Mets juba kolmekümne töömehega kalmudel olema. Mehed wirutasiwad labidatega mulda ülesse, et lust oli näha. Wana doktor aga huppas kui noor hirwe tall ümber kalmete ja õerus rõõmu pärast käsa. Iga potike ja kausike, mida töömehed haudadest wälja wõtsiwad, tõstis wana mehe rõõmu tuju suuremaks: ta andis kümme ja sada korda potikestele ja kiwi riistatelle suud; ja kaheksa päewa pärast oli töö lõpetatud. Enam kui kakssada potikest ja muid wana aja asju oliwad Dr. Mets'a käes. Et tema tuba liik weikene oli ja ennegi juba määratu kogu luid, tulerauudu, preesa, pandlaid, naelu ja muud wana wara seal sees oli, selle pärast seadis doktor uued leidused kuuri alla lauudite peale ritta. „Küll on ilus museeum!" lõi wanamees mitu korda käsa kokku, kui ta jälle kuurist tuli ehk kuuri läks — ja seda tegi ta tõige wähem kakskümmend korda päewas. Öösel kuuldi teda sagedaste unes ütlema wõi unistama: „Pott — pott — — — pott — — —"

Nüüd oliwad ka eeltähendatud neli nädalat juba mööda ning pulma ilu pidi Mets'a majas algama. Pulma õhtul oli wanamees head jooki walmistanud

Eesti-rahwa Kasuline Kalender 1886, lk. 27